

Benvingudes al XV Fòrum contra les violències de gènere

Benvingudes al Fòrum contra les violències de gènere!

Benvingudes totes! Un immens agraïment a tothom! La Plataforma i el Fòrum existeixen, com tants altres organismes feministes, perquè vosaltres li doneu sentit i l'ompliu d'il·lusió.

15 anys de Fòrum es mereixen un bon aplaudiment per a totes nosaltres.

*

Hem fet 15 anys de Fòrum. Centenars d'anys són els que han permès que les dones s'hagin anat fent més conscients de la situació de sotmetiment i greuge en el sistema que denominem patriarcat. Les nostres predecessores formiguetes, les nostres heroïnes anònimes o les que anem rescatant de l'oblit dels temps, són la llum de milions d'estels que anuncien que hi ha les condicions econòmiques i socials, el diagnòstic i la consciència, el talent i la voluntat, perquè aquesta mitja humanitat que som posi fi a la ignomínia d'uns 4.500 anys de patriarcat.

Aquest segle pot veure la fi de la dominació de les dones per part dels homes. Anem a acabar amb les institucions, poders i moral patriarcal. Les dones serem i tindrem drets efectius com a persones. L'estima només és sana i real des de la igualtat i el respecte. S'ha d'acabar allò de 'qui et vol bé et farà plorar'. L'amor l'hem de sentir des dels valors de les cures i de les persones lliures.

No ho dubteu. Les nenes, adolescents i joves, les dones d'avui en dia, agafen convençudes i disposades el testimoni de les seves àvies, mares i ancestres.

Els carrers de ciutats i pobles eleven el clam "No és abús és violació". "Si és Si". La sentència del Suprem en el cas de Pamplona va deixar clar que encara que la dona no pugui oferir resistència, al ser agredida sexualment, no és abús és violació. La sentència serveix clarament de precedent. Els magistrats de

la sentència del cas de la noia adolescent de 14 anys violada per 6 homes a Manresa no ho han tingut en compte, ni tampoc que ha estat una agressió grupal, on la noia no podia ni estava en condicions de donar cap consentiment.

Fem atenció sobre el consentiment, només Si és Si, alhora sabem que en la supervivència, en els treballs i a les llars, el Si de consentiment de la immensa majoria de dones és obligat, forçat pel sistema econòmic social, de creences, de la família, tribu i la moral.

Des d'aquest Fòrum els denunciem com a còmplices dels violadors, com a perpetuadors de la impunitat dels agressors sobre els cossos de les dones. No escolten a les dones agredides ni a les mobilitzades, ignoren les seves pròpies lleis com la Convenció europea contra la violència a les dones (Conveni Istanbul).

Les violacions i els assassinats són la cúspide de l'iceberg de tot l'entramat que sosté la violència masclista. L'amor universal pregonat per la moral patriarcal de la nostra civilització es materialitza en una xacra que amaga una realitat de greuge, humiliació i sang de les dones. Gairebé 80 dones assassinades fins avui aquest any, més de 1000 dones assassinades en 15 anys. Incomptables agressions i violacions. Sense distinció d'edat ni de cultura, siguin infants, nenes, adolescents, joves, dones grans i a la vellesa.

Les urpes del mal s'estenen des de la impunitat i la complicitat a la vista de tothom, fins els racons més íntims de les famílies i les llars.

*

Les manifestacions del 8 de març, les del 25 de novembre, evidencien els grans avenços en la consciència feminista col·lectiva com un factor de transformació revolucionària contra el patriarcat. Les dones s'alcen contra la dominació dels homes sobre les dones. El feminisme promou una mirada de gènere respecte a tots els valors, drets i dominis de la humanitat, en el treball, la ciència, l'economia, l'educació, la família, la moral, la

religió, les institucions. El moviment ho trastoca tot, posant a les dones i els valors de la vida i la cura al lloc que li pertoca en la societat.

En les conclusions d'aquests tres dies de Fòrum veurem com enfrontar-nos a aquests atacs contra la llibertat de les dones. A les propostes com el canvi del codi penal o la formació amb gènere als operadors jurídics, que hem anat reivindicant durant els últims anys, hem d'afegir el dret a poder denunciar a qui exerceix aquesta violència institucional sobre les dones. Hem de combatre la normalització dels abusos sexuals i posar en primer pla que la intenció dels agressors atempta contra els nostres drets i llibertat. S'ha d'acabar amb les justificacions i la impunitat cap els agressors que potencia la ideologia masclista dominant. Fora la impunitat i les complicitats, directes o indirectes, amb els agressors. Vinguin les cures i creure's el testimoni de les agredides, les dones.

El moviment feminista, el moviment pels drets de les dones no s'atura. La resposta és global, és intergeneracional, és de totes les cultures, és un clam de llibertat.

Temps de canvis convulsos. Les tempestes i un hivern que dura massa, uns milers d'anys, donarà pas a una primavera formosa i amorosa.

*

Les últimes dècades passaran a la història per les revoltes socials que estem vivint. Les mareas a l'educació, la sanitat, els jubilats, per una justícia social. La defensa de les llibertats d'expressió i del dret a decidir. Les més grans manifestacions per la llibertat i els drets de les dones.

Els diferents feminismes i moviments de dones defensem valors que volen canviar l'ordre establert des de la cura de la vida i posant al centre a les persones, valors universals que entronquen amb tots els moviments socials per les llibertats i un món solidari i sostenible.

Tota acció comporta una reacció. Ara que estem preparant en nombroses jornades la revisió dels 12 punts de la Plataforma

d'Acció de Beijing, signada el 1995 per 189 països, ho hem de analitzar i treure'n conclusions.

La 4rt Conferència de dones a Beijing va establir el significat i concepció de la violència de gènere. Tot i els avenços del moviment en aquest 25 anys respecte els feminicidis, les violacions sexuals, les mesures polítiques conquerides, Beijing continua com a fita i bandera de referència.

*

I que trobem? Que les institucions, els governs, l'estructura social no estan a l'alçada ni de Beijing ni de les mobilitzacions i el moviment pels drets de les dones.

Després de 25 anys de lluites no s'han aconseguit a cap país els 12 reptes i, ben al contrari, estem vivint una reacció contra aquests drets amb molts llocs del món, a l'Estat espanyol i a Catalunya.

Ara que el moviment pren força, imponent, les cavernes patriarcals ataquen a tots els nivells.

En les últimes eleccions i en les que seran el diumenge es reagrupen la dreta conservadora amb la consigna d'arrabassar les mesures aconseguides fins ara. Exemple clar ho tenim amb la dreta a la Junta d'Andalusia.

En la involució democràtica que estem passant a l'Estat i a Catalunya, en les detencions en les darreres manifestacions contra la sentència del procés, les dones, adolescents i noies joves, han sofert vexacions, tocaments, humiliacions per part del membres de les forces de seguretat. És violència de gènere, una impunitat encoberta per la complicitat dels comandaments policials i els responsables polítics.

Vivim la contradicció de retrocessos a governs d'Europa, Amèrica del nord i del sud, hi ha regressió en el dret al propi cos, o amb la impunitat als agressors i a les llibertats en general.

En els països en conflicte armat com a Colòmbia, o ocupats com Palestina, estem veient com assassinen, detenen i torturen

impunement a les defensores dels DDHH. A Uruguai, Panamà i Brasil es puneix i elimina a les líders mediambientals i dels drets de les minories. Argentina, Mèxic...En els països en guerra del Pròxim Orient o d'Àfrica el cos de les dones és boti de guerra.

A nivell social, a les tertúlies, associacions pro vida i pro custòdia, a empreses, a sectors de l'art, es troben i donen les consignes contra les entitats i organismes i persones que defensen a les dones i nenes, amb amenaces, insults i desqualificacions.

*

Enguany el lema del XV Fòrum és "la violència masclista en la infància i l'adolescència".

Segons Unicef, el 90% de dones adolescents que han estat forçades sexualment declaren que ha estat per algú proper o conegut per elles.

És una de les violències amb menys dades i menys denunciades. Amagades, no detectades.

Si anem als abusos a la infància encara estem davant de més impunitat i més aïllament de la criatura que la pateix.

Estan indefenses per ser l'agressor algú que hauria d'estimar-les i tenir cura d'elles.

En el cas de nenes i nens de mares que pateixen violència masclista la seva recuperació, en el moment que la mare comença a sortir del cercle de violència, es troba en barreres socials, judicials de tot tipus. Custòdia compartida amb agressors, necessitat de permís del agressor per rebre atenció psicològica, aplicació del Síndrome d'Alienació Parental (el polèmic SAP que no disposa de fonament científic ni jurídic) a la mare deixant indefenses a les criatures. Creença que pot ser un bon pare, malgrat sigui l'agressor. I un llarg etc.

Han començat a sortir a la llum abusos dins l'església que tothom sabia i ningú denunciava, abusos de professors a

alumnes, situacions de poder que els hi donen impunitat per continuar els maltractaments.

Resulta esfereïdor que centenars de milers de menors són obligades a casar-se, completament forçades, una part no petita d'elles de fet es fa com una venda. La jove és condemnada de per vida, des d'un consentiment formal, a fer les feines de la llar, la reproducció i la satisfacció sexual a complerta disposició de l'home.

A les taules i reflexions del Fòrum traurem conclusions amb la intervenció de grans expertes en el tema. Volem fonamentar com passar a l'acció per tenir una societat lliure de violència cap a les nenes i dones.

*

15 anys de Fòrum contra les violències de gènere! Les dones hem fet canviar moltes coses a favor de les dones. Si mirem enrere a l'any 2005 s'estava elaborant una llei per l'erradicació de la violència masclista que va ser aprovada el 2008 amb la participació de moltes entitats avui presents al Fòrum. S'ha desenvolupat la llei i hi ha més recursos però encara insuficients i massa sovint no s'aplica, per falta de coneixement o per resistència al canvi.

Senyores i senyors de les institucions, Senyores i senyors de les empreses, la societat, heu d'escoltar d'una vegada les recomanacions i exigències des del moviment feminista. Som les dones que sortim el carrer contra les injustícies patriarcals, som les entitats i associacions que cada dia fem atenció o prevenció de la violència masclista, les que millor podem saber que convé. Som la veu que revoluciona i farem canviar l'estructura social que ens ha portat a un món ple de violències vers les dones i per extensió a tot el món. No som un col·lectiu més, som la meitat de la humanitat. Escolteu-nos, Actueu.

Perquè es va tant lent? Perquè no s'acompleixen les mesures polítiques acordades? Perquè no ens escolten? Ens queden molts reptes per aconseguir i per avançar volem parlar d'aquets perquè al Fòrum.

Les persones, l'imaginari col·lectiu, ha de deconstruir el què durant segles ens han ensenyat, ens han socialitzat en la submissió, per tant, mentre hi hagi aquest paradigma social, les mesures, les lleis, la prevenció, l'atenció, el desenvolupament dels recursos, estaran impregnats d'aquesta mirada misògina i patriarcal contra les dones.

*

El dissabte farem una trobada on analitzarem el què hem aconseguit en aquests 15 anys i sobretot que en falta. Ho farem analitzant 15 èxits aconseguits i 15 reptes que ens proposem, en un moment en que les coses poden canviar més ràpidament si anem totes a una.

*

I que hem après aquest anys?

“Si les dones en aturem, s'atura el món” en aquest espai podrem constatar les vivències, el avenços en la consciència de les dones i de la societat en general i quins mètodes en dotem. Què juntes som més fortes. Que hem de fer pinya contra l'agressor comú.

Hem de posar en el centre els Drets de totes les dones a una vida lliure de violència.

En aquest Fòrum sortiran temes en que no totes les tendències dels feminismes estan d'acord, fins i tot qüestions ben polèmiques i confrontades. Quan discutim i assentem càtedra sobre la Trata, la prostitució, el treball sexual, l'estigma de les prostitutes, l'abolicionisme, el prohibicionisme, el regulacionisme, fem l'esforç de posar els drets de les dones en el centre. No fem de la discussió una divisió i molt menys una ruptura del moviment. La unitat ens fa fortes. Necessitem consensos no divisions.

És lògic i sa que debatem, estudiem, dialoguem i oferim propostes adients als nostres temps. Fem l'esforç de dotant-se d'un marc conceptual que ens permeti experimentar i actuar segons les cures: 1/ els drets de les dones i els del propi cos,

2/ la lliure expressió i respecte, 3/ la unitat del moviment feminista, el seu enfortiment i de la mobilització.

Ens preguntem sobre les violències masclistes, una qüestió d'Estat? El 'Pacto de Estado' en quin punt estem? Després de dos anys només s'ha aplicat un 25% del que es va acordar.

El 'Pacto de Estado', Beijing, Istanbul, DDHH,... el moviment de les dones aspira a que les institucions facin complir les seves pròpies convencions aprovades, signades i ratificades. Aquesta aspiració xoca amb la realitat de que passen els anys i només tenim molletes.

El 'Pacto de Estado' queda nu i coix davant sentències com la de Manresa.

Sabem perquè. Aquests Estats i Institucions formen part de l'estructura patriarcal i només fan i faran els canvis i transformacions socials obligats i vigilats per la pressió de les dones i els seus moviments, aliades amb els homes que també defensin els nostres drets, els drets universals.

*

Endavant doncs en aquest Fòrum; expliquem, compartim experiències, oferim eines a les generacions futures, passem el testimoni a les dones joves, tot això ens ajudarà en la gran tasca d'aconseguir un canvi estructural profund que transformi tots els valors, ètica, polítiques i estructures del poder econòmic, polític i religiós.

Barcelona 7 de novembre de 2019